

1Juli.

Zo weer een hele verse maand voor de boeg, hopelijk met wat rustiger weer wat warmte betreft. Na een winderige nacht in het oppertje bij Altwarf rustig naar de monding van de rivier gezeild die ons naar Swinouci bracht. Na 5 mijl in de haven van de Marina een plekje gevonden. 10 jaar geleden was dit nog allemaal in ontwikkeling en nu een nette jachthaven. Met verbazing de prijs aangehoord €10 per nacht is een schijntje vergeleken bij de struikrovers in Holland en Duitsland. Na betaling snel op het terras een grote pils genomen en de schipperse een gin-tonic, dus 2x een halve liter en de gin-tonic dit alles voor de prijs van € 8, daarna met verbazing de menu kaart bestudeerd waar je voor een paar euro's je kogelrond kan eten. Dat is dan verenigd Europa , je snapt er geen bal van. Verder een rustdag en morgen de fietsen uit de vetkelder en de stad en regio verkennen. Voorlopig even schuilen voor de harde wind. Tr vrinden.

2-3-4-5-6-7- Juli.

Dat noemen we verwaaid liggen in sloopstermen. In Swinouci lig je met harde wind gewoon opgesloten, over zee en over de Stettiner haf welke de grote heeft van het IJsselmeer kom je met NW niet weg. Dus met de fietsen de stad verkend en verbaasd gestaan van de ontwikkeling op toeristisch gebied. Mega hotels op de boulevard welke overspoeld wordt door overwegend Duitse toeristen, en daar begint het probleem. De Polen mogen de Duitsers niet echt, mogelijk uit het verleden en onze Hollandse spraak gaat bij de Polen voor een Duits dialect door. Dit resulteert in onbeschoft gedrag van havenmeesters en winkel bedieners wat nu niet echt gastvrij overkomt. Gelukkig waren er ook uitzonderingen maar de schipperse is er een beetje klaar mee. Ergo zo snel mogelijk een stukje verder.

8-juli.

Besloten om na bestudering van diverse weer sites om een stukje op te schuiven en dit over zee te doen. 3-4 zou het worden met een backstag windje. Met 1 rif er in bleek dit goed te doen maar de wind

had andere ideeën met ons plezier tochtje. Met nog 10 mijl te gaan werd het vlagerig en werd het een dikke 5 niet meer plezierig. De zeeën bouwden zich door de ondieptes snel op naar golfhoogtes waarbij we alleen de mast van de Marritje –Anna nog heen en weer zagen slingeren. Het werd zo heftig dat met een knal het sleepoog van de vlet compleet uit het polyester werd gescheurd en we onze trouwe vlet na 26 jaar moesten achterlaten compleet met peddels en brandstoftank. Het bergen van de vlet was niet verantwoord met deze zee en had ons alleen maar in gevaar gebracht. Geprobeerd om de kustwacht op te roepen op 16 en 10 om het verlies te melden leverden totaal geen resultaat op wat in onze positie niet echt geruststellend was. Afijn de aanloop van de pieren van Dwzinow in de verte bood ook geen geruststellend aanblik omdat de stroom nog naar buiten stond en we ook nog moesten gijpen in het gat. Gelukkig slingerde we met een beetje motor bij tussen de pieren door en kon het tuig er af. He he rustig de visserij haven in waar we direct door een heftig articulerende Poolse Havenmeester werden verwezen naar de jachthaven iets verderop. Bij deze haven mochten we bij gratie aan de buitenkaai afmeren waar we nog in de binnenkomende zwel van de zee lagen. Welkom vrienden in deze prachtige havens die volgens grote borden waren gesubsidieerd door euro's uit de EU. Beetje gastvrijheid staat niet in het Poolse woordenboek. Een sofdag dus mede door ons verlies van onze trouwe vlet die zovele mijlen jaar in jaar uit ons van dienst is geweest. Wel na contact met onze verzekeraar (FBTO mag wel even gezegd worden) een genereus bedrag toegezegd gekregen voor vervanging van onze vlet met toebehoren maar waar haal je zo snel een vletje vandaan. Morgen maar overleggen met de crew van beide scheepjes , nu de stramme botten even op een laagje schuimrubber te rusten leggen en morgen gezond weer op . tr vrinden.

9-Juli.

Na een hobbelige nacht op het fok naar Kamin-Podorski gezeild in een dikke wind. Aldaar de oude haven opgezocht waar we na flink aandringen mochten overnachten.

Ik gaf aan dat we met onze klassieke scheepjes ons niet thuis voelen tussen al dat plastic in de gemeente haven. Maar wat is het hier nog armoedig vergeleken met de havens in Duitsland en bij ons thuis. Op mijn vraag of er misschien een volgbootje te koop was werd Liesbeth een oud rubberbootje getoond met 1 lekke drijver en afgebroken handvaten waar de brave borst nog € 1000 voor wou hebben. Nou dan moet je niet bij mijn maatje zijn die hem in onvervalst Amsterdams vertelde dat hij zo gek was als een bos uien. Teleurgesteld droop de koopman weer af. Ergo geen vletje voorlopig. Intussen nam de wind ook wat af waardoor het in de haven zonder klapperende vallen en gefluit langs masten weer een beetje leefbaar werd. Evengoed weer een dag om zonder dat het echt zomer is. Morgen beter . tr vrinden.

10 Juli.

Voor 40 zloties = € 10 een rustige nacht gehad in de oude haven van Kamien-Pokorski. Om een uur of 10 kwamen er vissers terug met diverse vissoorten waar wij ons neus voor ophalen. Er werden grote brasems verkocht die volgens mij een dot graten zijn. Tot onze verrassing waren er ook zalmforellen waarvan we er snel 2 van hebben aangeschaft. Wel aan de prijs met 140 zloties maar spartelvers. Aan boord snel gefileerd en in de koeling geplaatst. Daarna zonder weemoed de haven verlaten en op de fok richting Wollin gezeild wat net krap aan de wind te doen was. 3 mijl voor Wollin een mooi ankerplekje tussen de waterlelies gevonden en daar de dag volgemaakt met een gezamenlijke maaltijd met gebakken zalmmoot en groenvoer piepertjes en Hollandaische saus. Koffie met een drupje Ballantine en we waren 4 tevreden mensjes. Daarna ik in de rubberboot van Willem met Sarah naar de wal. Was wel even omschakelen van vlet naar speedcondoom maar het is niet anders zolang we nog geen andere volgboot hebben. Morgen de mast strijken omdat Wollin een te lage brug heeft voor onze scheepjes. Ergo dit jaar niet met staande mast rond gevaren, maar goed voor de vergeten spieren die al weken vakantie houden. Tr vrinden.

11-Juli.

Heerlijk rustig geslapen tussen de waterlelies. Prachtig weer en een verademing eens geen gefluit door het wand door te pittige wind. Rustig de mast laten zakken omdat de bruggen bij Wollin aan de krappe kant zijn met 12.30. Rustig de laatste 3 mijl naar Wollin gevaren en voor de lage verkeersbrug de mast weer gezet. De dames de stad in en konden bij terugkomst melden dat ook deze stad niets bijzonders te bieden had. Na passage van de brug nog 2 mijl de rivier opgevaren en een prachtig ankerplekje gevonden aan een bosrand met klein zandstrandje om Sarah uit te laten. Als avondmaal zalm met pasta dus het was weer gezellig in de kajuit met glaasjes wit en rood, nog ff een bakkie koffie en alweer een dag om. Morgen weer richting Duitsland en verlaten we met gemengde gevoelens Polen. De natuur prachtig maar het contact met de Polen verliep wat stroef om het voorzichtig uit te drukken. Nou ja weer een ervaring rijker moet je maar denken. Tr vrinden.

12-Juli.

Vroeg de hond uitgelaten en aan de wal met verbazing gekeken naar de rotzooi die de Polen na vertier achter laten. Zo een prachtige natuur en geen respect voor je omgeving. Bij het naar de wal roeien zag ik een hert die achter na werd gezeten door een grote hond van een paar vissers, hoef je in Holland niet te proberen om je hond in een natuurgebied los te laten lopen. Na ontbijt de Stettiner Haf opgevaren en richting Altwarf waar we na 17 mijl aankwamen. Voor de verandering geen wind deze keer en als afleiding kregen we visite van een half miljoen kleine vliegjes die met plezier je neus oren en mond kwamen verkennen. Afijn net afgemeerd aan de Poolse kant kwam de haven beambte ons opnemen, ik vertelde in mijn beste Duits dat we maar 2 uurtjes bleven en daarna voor anker gingen aan de Duitse kant. Macht nieks eerst alles opgeven omdat we een Poolse haven waren binnengelopen dus netjes voldaan aan zijn vragen die in zijn grote boek werden ingeschreven. Ondertussen waren de dames in het dorp om hun laatste zloty's in te wisselen voor ijsjes en etenswaren.

Maar er bleken nog 120 zlotties over waar Willen en ik gerookte paling mee zijn gaan kopen. De dame in het stalletje net zolang van aal laten wisselen tot we op de 120 zloty's uitkwamen, je wilt tenslotte niet met deze valuta blijven zitten als zunnige Hollanders. Terug het meer op en aan de Duitse kant het anker er voor waarna ik de overige zalmotten gerookt heb. Ieder een mooie moot en de rest morgen op een salade. Vol gesmikkeld in de kuip zitten uitbuiken met bakjes koffie en geknuffel met Elena. Nu is het volkomen blak en ligt de schipperse al heftig knorretjes te geven in de kooi. Zal er voorzichtig naast schuiven. Tr vrinden.

13-Juli.

Na ontbijt Polen aan de einder zien verdwijnen en rustig zeilend Uekermunden aangelopen. Een oude Hanse stad waar de oude Oost-Duitse sfeer nog te bemerken is. Er wordt wel driftig gerenoveerd maar het verschil met het westen is nog immer te zien. Wel veel watersport bedrijfjes maar ook hier helaas geen vletje te koop. Besloten om naar Greifswald te gaan en daar aan de Gaffelrig deel te nemen, dat is een bijeenkomst van alle bruine jongens uit Rugen en wijde omgeving. Het bekende werk met veel bier en worst stalletjes op de kade en vlootschouw. Mogelijk kan ik daar een bestelbus huren om naar een verkoper van ruderboten te gaan in het plaatsje Ivenack, is wel 70 km rijden maar als het lukt hebben we weer een vlet en zijn wij een pet centen lichter. We hebben nog steeds weemoedige gedachten aan onze verspeelde vlet die nu mogelijk kapot gebeukt op de rotsige kust ligt. Hopelijk heeft een arme Pool hem bijtijds kunnen bergen. Doen we toch nog iets aan ontwikkelingshulp. Wel hebben we het afgebroken trek oog nog die we als herinnering zullen koesteren. In de haven van Uekermunden gezamenlijk van een salade met tonijn en zalm genoten en afgesloten met koffie en roomsoezen. Ook nu werd het niet laat. Tr vrinden.

14.juli.

Lekker geslapen in de haven van Uekermunden betijds de haven verlaten en buiten bemerkt dat het stik in de wind was naar de oude spoorbrug bij Kernic die aan de einder al zichtbaar was. Na 2 uur buizen kwamen we bij de verkeersbrug aan en konden daar aan een wrakkig veersteigertje afmeren. Aldaar besloten om zondag te houden en morgen verder te gaan. Overnachten kosten €3 maar we hebben geen mens gezien om het op te halen. Ook hier hangt de Oost-Duitse sfeer nog rond, het is allemaal wat sjofeltjes zagezegd. Tr vrinden.

15 Juli.

We hadden de openingstijden van de brug van internet opgehaald en waren verrast dat de brug gewoon een uur eerder opende. Toevallig dat de schipperse naast ons verrast werd door de stilstaande auto's voor de reeds geopende brug. Razend snel de touwen los en met de meute door de brug., daarna het tuig er op en heerlijk gezeild tot net voor Wolgast. Gemiddeld 4 ½ knoop aan de wind. Bij Wolgast aan de kade een mooi plekje gevonden en de dames op rooftocht gestuurd. Willem en ik zelf zitten stoeien op internet waar we voordelig een bus konden huren om eventueel een vletje te kunnen kopen. Dit alles loopt niet van een leien dakje . De handelaar bleek niet het juiste vletje in opslag te hebben maar beloofde het binnen 1 week te kunnen leveren. Ze worden geproduceerd in Polen, Komen we net vandaan gloeiende en nog wat. Gelukkig is er altijd nog het speedcondoom van Willem om ons te redden in nood gevallen. In de vroege avonduurtjes lekker zitten smikkelen van de grill van Willem die zoveel rook produceerde dat er geen mug in de wijde omtrek kon overleven. Voldaan de kooi opgezocht na Elena omhelst te hebben en haar eeuwige trouw te hebben gezworen, nou dan weet je het wel. Tr vrinden.

16-Juli.

Zwaar bewolkt met opstaan , waar blijft de zomer dit jaar. Om 12.45 door de imposante brug van Wolgast en ons afgevraagd of we hier ooit nog eens komen. In de straffe wind de Pene afgevaren en een plekje gevonden in de oude haven van Penemunden.10 jaar geleden hebben we aan de zelfde kade gelegen. Er is hier inmiddels veel veranderd, de oude havenloodsen zijn omgebouwd tot winkels en vakantie appartementen. En er is een groot camper terrein wat er nog al sjofeltjes bij ligt. De oude USSR onderzeeër is nog net niet gezonken en de grote centrale is ook nog het museum met verslagen van het verloop van de tweede wereldoorlog en alle ellende die daarbij kwam kijken. Eigenlijk een haast deprimerende omgeving dat hier door wetenschappers uit volle overtuiging werd gewerkt aan massa vernietiging wapens met aan het hoofd de later zeer gewaardeerde Werner Von Braun. Verder geen havenmeester gezien terwijl wij al diverse scenario's hadden verzonnen om hem af te wimpelen. Bijtijds de kooi ingedoken na eerst nog wat muggen gespuis verdelgd te hebben met mijn turbo tennis racket. Tr vrinden.

17-Juli.

Na bezoek van een onduidelijk figuur die probeerde ons nog wat havengeld af te troggelen van het laatste stukje oude kade die er nog was snel vertrokken en tegenover Freest in de monding van de Penestroom het anker er voor gezet. 1 ½ mtr water en mooi zandgrondje. Strandje vlakbij om de hond uit te laten en licht briesje en volop zon. Zo komt de dag wel om ,wel voor de nacht alle fenders en ballen tussen onze scheepjes gehangen want de loodsboot van Freest heeft maar een stand op zijn gashendel. Tr vrinden. En de groetjes van je weet wel.

18-Juli

De ballen waren vannacht nodig want tot 2x toe heftig liggen slingeren in de kooi maar geen schade. Volgende keer maar weer op eigen anker en dan maar weer de rubberboot van Willem lenen voor walbezoek met de hond. we hebben inmiddels een vlet besteld die mogelijk over 1 week geleverd kan worden. Deze wordt momenteel uit de mal gewipt in Polen volgens de leverancier. Daarna nog het vletje bezichtigen op locatie en na akkoord meenemen naar Greifswald waar voor dan weer een bus gehuurd moet worden. Al met al een heel gedoe voor wat te vissen en je hondje uit te laten. Rustig op de motor naar Greifswald gevaren want de beloofde wind was nog niet gearriveerd. Na 3 uurtjes de monding van het kanaal ingevaren waar de stalletjes en attracties voor de Gaffelrig al werden opgebouwd. De Gaffelrig is een bijeenkomst van laat maar zegge de bruine vloot van de regio aangevuld met schepen uit vele landen. Greifswald is ook een Hanse stad geweest en leuk te zien dat de Hollandse invloed nog zichtbaar is door middel van een magere brug versie zoals in Amsterdam. Aan de reeds volle kade door de havenmeester een plekje gekregen waar we een aantal dagen blijven liggen tussen de activiteiten door. Avonds gezellig bij een Chinees restaurant gegeten met een goed verzorgd lopend buffet. Het resulteerde dat het buffet aardig geslonken was en wij het buffet lopend mee naar huis namen. Het was niet ver van onze scheepjes maar waren toch blij met een bankje om de tocht in 2 etappes af te leggen onder het mom van wat is het toch warm hé. Nee vriendjes jullie hebben gewoon dat laatste bordje niet moeten nemen en een glaasje in plaats van een flesje (overigens zeer redelijke Tempranillo voor € 13) maarja Ollanders hé. In de kuip nog even zitten mijmeren met Elena met wat muggenolie in haar ronde torso. Ben er nog steeds niet uit hoe ik haar op een nette manier moet vastpakken netjes bij haar steeltje of op een echte zeeman manier bij haar bolle buikje . Denk dat ik toch maar weer eens een consult bij dokter Rossi moet aanvragen. Het werd niet laat zoals je zult begrijpen. Tr vrinden.

19-Juli.

Om 05.00 liep ik over de kade met onze Sarah, zij wordt nu echt oud en wil op de onmogelijkste tijden haar plasje doen. Gelukkig geeft ze het nog wel aan maar lig je op anker dan is het een hele bedoening zeker zolang we dit nog met de rubberboot van Willem moeten doen. Op de dag de stad Greifswald verkend en genoten van de mooie oude kern met prachtige oude gevels waar ook hier de Hollandse invloeden uit de Hanse tijd zijn terug te vinden. In 1945 hebben de bestuurders van de stad deze overgeleverd aan de oprukkende Russische troepen en is daardoor gespaard gebleven van vernietiging. Rustig even ontspannend gezeten in de grote Basiliek en naar piano muziek geluisterd. Zit die ouwe toch nog op een kerkbankje te genieten van de pracht en praal uit vervlogen tijden. Het kan verkeren vrienden. Uitgerust op het grote marktplein een halfje gerstenat laten zakken en een gin-tonic voor de dame, was ff een misverstandje met de jonge ober want een gin-tonig mit slice of cucumber ging er niet soepel in . Gelukkig voor mij kwam de bevallige serveerster met de vraag of gurken ook goed was. Afijn gezellig gezeten en mensjes bekeken ,altijd een leuk tijdverdrijf nietwaar. Terug aan boord ons klaargemaakt voor de naar later bleek overvloedige BBQ die ons werd aan geboden door de organisatie. Ein richtige Deutsche BBQ mit viel wurstjen und bier. Gelukkig lagen we met 3x struikelen weer aan boord waar met een kaarsje nog even werd nagetafeld en ik zowaar de dag afsloot met een kom koffie waardoor bij een aantal personen de monden open stonden van verbazing. Ook mijn vriendinnen Elena en Tante Clothilde hebben recht op een vrije dag ,niet dan. Tr vrinden.

20-Juli.

Nou vandaag de regatta gevaren, eerst door het 5 km lange kanaal in kiellinie en bij het plaatsje Wieck werd bij de openstaande klapbrug een voor een de passerende schepen benoemd met bouwaard leeftijd en schippers voor de duizenden bezoekers die langs het water zaten. Het was werkelijk een imponerend gebeuren.

In de baai lag het start schip en kon het tuig er op. Helaas stond er weinig wind en liep er een pittige zwel waar we met onze kleine scheepjes niet tegenop konden. Ergo na een half uurtje er de brui aan gegeven omdat de 1 ste prijs toch niet haalbaar was en we dit ook niet wilden uit respect voor onze gastheren ha ha . Onder de kust nog even op een zandbankje rond het schip gelopen met borstel en schip en lijf een schoonmaak beurt gegeven. Terug in de haven geen tijd voor een knippie want er was een buffet in de museum loods voor de deelnemers. Het werd een genoeglijke avond waarbij de voorzitter zich zelf graag hoorde praten. Na een dik uur hadden we allemaal een herinnering tegeltje en t shirt met opdruk gekregen en kon er gezongen worden over Hamburg bij nacht en dronken sailor ,je kent het wel, mijn Elisabeth vond het Duitse gehalte wat aan de hoge kant en begon spontaan toelpen aus Amsterdam te galmen waarna de zaal spontaan inviel. Ja de Ollanders zijn wel aanwezig op zo een feestje. Voor ons zat een Hollandse schipper op leeftijd lekker aan een jointje te lurken en had een mega bos sleutels aan zijn broeksriem hangen ,waarschijnlijk opgespaard want zoveel sloten kunnen er niet zijn op zijn schip. Afijn de brave borst kwam terug van zijn prijs ophalen maar struikelde over een grote hond die daar lag ,wankelend om zijn evenwicht te bewaren gleed spontaan zijn broek naar beneden en kregen we een volle blik op zijn blote billen, hilariteit rondom mede dat de oude baas als onderbroek voor een string had gekozen. Dit alles resulteerde in schaterlachende gasten aan onze tafel terwijl de schipper rustig zijn broek ophees en zijn jointje ging verversen. Net op tijd het feestje verlaten want met de eerste regendruppels het schip kunnen bereiken. Nog even Sarah uitgeperst waarna de zondvloed los barste wat heerlijk klinkt in de kooi. Mooi maar vermoeiend dagje. Tr vrienden.

21-Juli.

Rustdagje gehouden het is tenslotte zondag. Beetje geklust aan het schip en wat gelezen. Met Willem overlegd hoe we de nieuwe vlet op zouden halen met de vrachtwagen van de havenmeester.

Bleek niet nodig want de leverancier stuurde een mail met aanbod om voor € 35 het vletje te komen tonen aan de kade in Greifswald. Snel beantwoordt dat dit voorstel met beide handen wordt aangenomen. Dit alles netjes door onze Pietie van de Marritje -Anna opgesteld in richtig Duits , wel zo netjes en duidelijk voor de leverancier. Zo zie je met een beetje Amsterdamse Mazzel kom je een heel end en kan ik tevreden met een paar troostdruppeltjes van een gerenommeerde whisky producent de dag af sluiten. Tr vrienden.

22-juli.

Beetje minder weer vandaag dus lees en knutseldag. De meeste deelnemer van de regatta zijn weer vertrokken dus de rust keert weder in de haven. Helaas loopt er wel een verkeersweg en wordt er gebouwd aan een groot appartementen complex dus er is meer lawaai dan op een mooi ankerplekje, maar wij blijven tot donderdag als het vletje wordt gebracht. Samen met Willem op onze fietsjes op zoek gegaan naar ein richtige werkmans hosen, zo een met 2 koperen ritsen aan de voorkant en van onverslijtbare kwaliteit. Na flink wat kilometers er een gevonden die mij perfect paste maar de maat van Willem was er niet bij. Ander adres gekregen en jawel aan de totaal andere kant van de stad. Stuiterend over de laatste overgebleven kasseien paden kon deze zaak Willem ook een juiste maat verschaffen nog een paar hosenhalters erbij om de zaak omhoog te houden en we kunnen jaren plezier beleven aan deze aanschaf. Terug konden we niet de verleiding weerstaan om nog wat schuimend nat tot ons te nemen op het mooie marktplein, de dames winkelen en wij ook ons pleziertje nietwaar. Dit alles bij een Italiaan en rond 12.00 uur. Ook maar een bordje pasta er bij genomen maar de bediening was een beetje amateuristisch zogezegd. Inmiddels was Liesbeth ook aangeschoven en had een glaasje rood besteld. Er kwam dus van onze bestelling terecht. Na een poosje heeft mijn duifje maar even de zaak binnen geregeld. Bij het vragen om de rekening werd eerst nog een mandje met daarin een zakje met wat brood gebracht wat schijnbaar bij de pasta hoorde. Lachend dit met olijfolie en ruim strooikaas maar opgegeten. Je zal maar zulk personeel hebben.

Klotsend van de 2 grote bieren weer naar de boot gehobbeld en rustig de dag volgemaakt. Tr vrinden.

23-Juli.

Om 05.00 uur vond onze Sarah het weer tijd om een frisse neus te halen en liep Liesbeth te slaapwandelen aan het andere eind van de looplijn. Half uurtje later lag ze alweer te ronken als een marmotje en was ik haast over mijn slaap heen. Dag wederom gevuld met lezen boodschappen en jawel de BBQ werd tevoorschijn gehaald voor het avondmaal. Had het ding zeker 8 jaar niet gebruikt en vroeg me af of hij op oud gas ook zou branden. Jawel hoor en na wat rookwolkjes hebben we weer ouderwets zitten smikkelen en gemijmerd over de mooie tochten door de Provence en de costa's van Italië en Spanje. Menigmaal heeft daar de BBQ de mooiste gerechtjes staan braden voor ons. Na nog wat accordeonspel van Liesbeth de dag afgesloten met kijken en luisteren naar een opvoering van de Musical Jesus Crist Superstar die recht tegenover ons plaatsvond. Veel zang licht en vuur effecten maakte er een mooi spektakel van. Verder genoten van een heerlijke avond en rust die langzaam over de haven kwam. We zijn rijk. Tr vrinden.

24-Juli.

Pittig heet vandaag dus de zonnetent over de kuip en rustig blijven. Gaat ons prima af langzamerhand. De dames weer op pad en wij op de schepen passen wat geen straf is onder de zonnetent. Nog 1 dagje hier en morgen komt hopelijk het vletje zodat we weer een stukje richting Holland kunnen. tr vrinden.

25-Juli.

Netjes op tijd kwam de leverancier met het nieuwe vletje voorrijden. Vergeleken met ons oude vletje was het allemaal wat dunnetjes wat de romp en binnenschaal. Wel keurig afgewerkt en volgens de EU keuren gebouwd. Na de doop en betaling kon Liesbeth een rondje in de haven varen. Zij is er mee in haar nopjes waren haar bevindingen.

Er met zijn allen maar een slokje op genomen met de wens dat zij nog lang achter ons scheepje mag hangen. Het vletje dan. Tr vrienden

26 –Juli.

Na uitgebreid afscheid genomen te hebben van de gastvrije havenmeesters en hun een paar Hollandse mini klompjes te hebben gegeven en een bedragje voor de koffie pot de haven verlaten. Wij zijn hier als oude vrienden ontvangen en adviseren alle Hollandse platbodem bezitters hier eens langs te gaan. Na ook afscheid genomen van de bemanning van de Marritje-Anna (zij gaan via Denemarken) waar we zo een 8 weken mee opgevaren hebben met een pittig windje via Stralsund naar Barhoft gezeild en een plekje in de volle haven gevonden. Na de verschillende weerberichten te hebben vergeleken zag het er niet al te florissant uit en zou het zo maar kunnen dat we hier dagen op rustig weer moeten liggen wachten. Wij willen naar Travemunde en via Lubeck binnendoor naar Hamburg om zo de Elbe af te zakken. We zien wel.

Bij deze bedank ik Willen en Pietie Doorenbos voor hun aangenaam gezelschap al die weken en het geduld om mijn door de te nadrukkelijke aanwezigheid van Elena of tante Clothilde gezwam aan te horen. HET WAS GEZELLIG.

27 Juli.

Na getankt te hebben € 1.69 de liter ,jawel ook hier weten ze van wanten. Toch maar naar buiten met een windje 3 /4 Oost dus op de kont en na Dasser ort onder de kust zou het kunnen. met een 5 kn ding het lekker maar gaande weg draaide de wind naar N en begon flink aan te trekken naar een dikke 5. Hadden we niet afgesproken dus in een holle zee op de kont de vluchthaven van Dasser-Ort binnen gelopen. Het is een noodhaven maar in het donker moet je hier niet binnen lopen tenzij je afluandige wind heb. De vaargeul is amper betond en je vaart rakelings lang de zandbanken.

Er is 1 steigertje waar al een paar scheepjes lagen en we konden laverend tussen ondieptes nog een plaatsje vinden. Er is sinds jaren een gevecht gaande om dit haventje te ontmoedigen omdat de groenen dit gebied voor zich opeisen. Kan me wel wat bij voorstellen want het is adembenemend mooi hier in de natuur en strand. Maar omdat het een vast station van de SAR reddingsboot is die hier dag en nacht bemand is moet de haven openblijven. Maar onderhoud wordt niet gepleegd en de haven zelf verzand ook. Er blijkt wel havengeld betaald te moeten worden en na 1 nacht moet je weer vertrokken zijn. Nou moet je van goeden huize komen om een schip te sommeren een gevaarlijke zee op te sturen dus we zien wel. Voorlopig liggen we in een veilige haven en natuurgebied. Tr vrinden..

28-Juli.

Rustige nacht gehad in de nothafen Darser-Ort. Na betaald te hebben bij de havenmeesteres op advies van de bemanning van de reddingsboot toch besloten om naar Travemunde te gaan. Het was even stevig door douwen om de geul uit te komen tegen de branding die er stond, maar ik had in de haven het grootzeil er al opgezet dus net na de laatste ton konden we wat afvallen en aan de wind de kardinaal aanlopen die het rif afdekte. Eenmaal onder de kust hadden we een prettig Oostenwindje maar door de hoge zwel liep ons nieuwe vletje ons steeds achterop. Ergo er moest een beetje motor bij wat resulteerde in een voortgang van 6/7 knopen. In record tijd liepen we Travemunde binnen en vonden een plekje in de oude haven. Wederom was de weersvoorspelling van DP07 wat aan de zware kant geweest, geen O-NO 4/5 met kans op regen en onweerbuien, maar een 4 tje met heldere hemel. We hebben de planning weer wat bijgesteld en gaan niet naar Warnemunde en binnendoor naar Hamburg maar morgen naar Grosse Brode net onder de Femarnbrug. Dan dagje Heiligerhafen en vervolgens op het Kielerkanaal aan. We zien wel. Nu ff bijkomen met gloeiende koppies, nog even Elena kietelen en dan grote knorren geven. Tr vrinden.

29-Juli.

Zo heftig druk het was aan de kade van Warnemunde zo stil was het na 22.00 uur. Iedereen lag uitgeblust van de mooie maar te warme dag vroeg in de koffer, wij ook en hebben een heerlijke nachtrust genoten. om 07.00 uur de touwen los en met halve wind en motor bij in 7 uur naar Grosse Brode gevaren. Beetje slingerend maar goed te doen. Het was heilig maar het oude lijntje stond nog op de plotter dus een makkie zogezegd. Vlak onder de kust op 1.50 water het anker er voor en snel te water om het lijf een flinke survey beurt te geven. 10 jaar geleden lagen we hier ook, nu besef je hoe snel de tijd gaat en weten we dat we op plekken komen waar we hoogst waarschijnlijk nooit meer terug zullen komen. Met z'n tweetjes zitten mijmeren waar we in al die jaren al geweest zijn en weten dat we meer dan de gemiddelde watersporter hebben mogen genieten van onze vrijheid. Met een blikje Radler proosten we daar op, we liggen voor anker dus geen hand aan mijn glazen vriendinnetjes vanavond. Tr vrenden.

30-Juli.

Met anker op bleek er een half voetbalveld aan wier en blubber aan het anker te zitten. Dus ff spoelen want het stinkt erbarmelijk. Daarna onder de wal de Fehmarn brug opgezocht en daar geconstateerd dat er door de stroming een vervelende zwel stond. Over het stukje naar Heiligerhaven (2 mijl) dik $\frac{3}{4}$ kwartier gedaan met pittig toeren op de Perkins. In de haven waar we precies 10 jaar geleden waren een mooi plekje gevonden en gelijk ons tussen de vakantiegangers gemengd. Gemiddeld waren wij ietsje meer gekleurd maar dat mag wel na 3 maanden in en op het water. Gelijk besloten om maar een hapje te snavelen en ons neer gevleid op een terras en ons laten bedienen met bier wijn en een ongezonde maaltijd voor mij en een salade voor de schipperse. Lekker mensjes bekeken in allerlei uitvoeringen, heel aandoenlijke die oma hadden opgehaald die hoogstwaarschijnlijk alles mocht betalen en jonge ouders met lieve maar ook jengelende kleuters, een transpirerende vader die en de kinderwagen mochten besturen terwijl de hond de lijn om zijn benen probeerde te wikkelen.

Dit alles mocht ik aanschouwen terwijl mijn duifje even de winkels bezocht om een matje te kopen voor op de vloer van ons nieuwe vletje. Het ding is zo glad dat je spikes moet hebben om bij het instappen niet meteen overboord te duiken. Dus na 2 halve rakkers weer naar boord en de dag gevuld met niets doen, hoe hou je het vol. Tr vrinden.

31-Juli.

Om 06.00 de hond uitgeperst en half uurtje later los en op naar Holtenau waar we 7 uur later vast konden knopen. De wachtboten van het schietgebied Putlos-Howachterbucht lagen nog in ruste en morgen gaan hun bemanningen ook op vakantie dus we konden in 1 lijn naar de Kielerbaai moteren , helaas ook nu geen wind maar alles beter dan wind uit de verkeerde hoek. Liesbeth snel naar de Kanalmetzger en kwam net voor de beloofde onweersbuien terug met koteletten die haast niet van een varken konden zijn, zie je bij ons niet deze jongens met de filé er nog aan ook. Daarbij nog wat afsnit en wat verse worst. Morgen snel weg hier want dit is een gevaarlijke haven voor een lekkerbek als ik ben. Nu met mijn second love Elena sluit ik deze maand en deel 4 af. Niet erg spectaculair allemaal maar wel weer avontuur voor 2 wat oudere jongere uit Marken.

Einde deel 4